

van die Antarktiese Verdragslande. Mn. Van der Walt het saam met Mn. M. P. van Rooy van die Weerbuuro die Raadgewende Vergadering se byeenkoms in Brussel in Junie 1964 bygewoon en dit 'n stimulerende geleentheid sonder politieke versteurings gevind. Die oorwegende item op die Agenda was die goedkeuring van maatreëls vir die bewaring van fauna en flora in Antarktika. Die maatreëls word nou deur Suid-Afrika nie alleen by SANAЕ toegepas nie maar ook by Marioneiland wat buite die grens van die Antarktiese Verdrag val.

By SANAЕ was alles nie altyd maneskyn en rosegeur nie. Byvoorbeeld in 1964 het 'n Muskegtrekker uitgebrand en is die Noorweege kaboes en 'n sleg in 'n ysskeur verloor. Verskeie ongevalle, gelukkig nooit noodlottig nie, het reeds voorgekom.

Huskies honde is vroeër by Onderstepoort geteel, maar word nou met besonder goeie sukses by SANAЕ geteel. Daar is nou 20 honde en hulle voedsel bedrae R2,000 per jaar, afgesien van 'n paar dosyn robbe wat elke jaar vir hulle geskiet word tydens die vaart na die suide.

Twee nuwe Muskegtrekkers het vanjaar na SANAЕ gegaan en oorweging word geskenk aan die insluiting van 'n spesial ingegekte Volkswagen, asook 'n motortoboggan.

Mn. Van der Walt het gesê dat dit voordelig is vir Suid-Afrika om aan Antarktiese navorsing deel te neem, nie alleen as gevolg van die uitbreiding van wetenskaplike kennis nie, maar ook ten behoeve van internasionale prestige. Ons het reeds 'n geslaagde SCAR-vergadering in Kaapstad in 1963 gehad, maar veral die simposium oor Antarktiese geologie wat tegelykertyd gereel is was 'n uitstaande sukses. Daar is reeds 'n aantal publikasies uitgereik oor ons waarnemings en werk in Antarktika. Ons stuur jaarliks 'n verteenwoordiger na die Amerikaanse "Operation Deepfreeze".

Mn. Van der Walt het afgesluit deur te sê dat hy trots is op die kērels wat reeds na Antarktika gegaan het en daar op voorbeeldige wyse hulle plekke volgestaan het.

J.J.T.

NUUS VAN SANAЕ EN DIE EILANDE

SANAЕ, 16e Julie 1965:

Dit is die maand Julie en ons hier op Antarktika is die ene afwagting op die kom van die son die 22ste. Die afgelope twee maande het ons egter min dae sonder storms, gepaard met hewige sneeustorms, gehad. Akkumulasie was so intens dat al wat voorrade-stellasiës en sleeë is netjies onder 'n sneeu-laag toegetrek is. Slegs swart merkerpale toring waar hierdie items eens was. Dit blyk dus duidelik dat die natuur deeglik gesorg het dat die sluimerende spiere van elke Sanniesposter eersdaags behoorlik los gewerk sal wees. Gewapen met graaf, hoed, brille en handskoene sal hierdie lewensmiddels weer bo die sneeu oppervlak bringry moet word.

Inmiddels was daar heelwat lewe binne die basis gedurende hierdie donker periode. Ywerig is aan die werk gespring met saag, hamer, spykers en skaaf om die kombuis in orde te bring. Die mure en plafon is met bypassende pastelkleur uitgetooi, die vloer met nuwe tapety bedek en elke tafel met 'n helderkleurige kleedje oorgetrok. Selfs Piet en JJ, ons pappegaie, het 'n nuwe hok met 'n trapleer gekry.

Vroeg midwintersoggend is al wat leef en beef deur Pottie uit die slaap gewek met 'n warm kopkie koffie. Nog sluimerend is voorts oor die oorfone geluister na 'n boodskap en plateprogram onder die opskrif "Hennie's Choice" en om nege-uur het almal met hulle vriende, geliefdes en familie oor die radiotelefoon gesels. Intussen was almal besig om die kombuis met kruikelpapier balonne en dies meer te versier. Jan Dokter, ons kok, was net bedrywig voor die stoof terwyl 14 opgestopte hoenders reeds sissend in die oond bruin braai. Om vieruur kon die manne koffie en tertjies uit Tant Anna Ries (Dries Steyn) se koekbliek geniet. Om sesuur was die tafel gedeck en het aantreklik gelyk in die skemerlig verskaf deur ses kerse. Genoegsaam slaablaare met radyse is weelderig gerangskik in twee bakke. Jan Dok se onoornetlike dinne is offisieel geopen toe sjampanje gevloeï het oor die heil en weé van SANAЕ VI. Hoofmaal doodeet het begin en vonkelwyn en hardehou het na hartelus gevloeï. Na 'n genoeglike maal (want so 'n hoendorstjie kan darem groot wees) is 'n verskeidenheidskonsert van 11 items uitgevoer.

Nouja, dit was 'n bedrywige aand en almal het dit terdeë geniet. Vir 'n iedere en 'n elk was daar 'n paraffienblik vol presente vanaf die Departement, geliefdes, vriende en ekspedisielede. Midwinter sal seer sekerlik as 'n hoogtepunt vir 1965 onthou word.

SANAЕ, 25th July, 1965:

After two months absence the return of the sun on 22nd July was a really joyful sight and drew to a close the worst phase of winter. We now look forward to moving about outside in more charitable conditions although temperatures are expected to remain low (between minus 30 and minus 50 Celsius, except in storm periods) until September. The past month was again one of frequent storms and overcast skies. A storm in which winds gusted over 100 m.p.h. is one the Met chaps are likely to remember for a long time. A slit between two panels of the balloon hut hatch was sufficient to allow the hut to be almost completely filled with drift snow. Imagine Dries Steyn's surprise and horror on opening the door and being confronted by a solid white wall. After removing about 100 skivvy drums of snow and losing 10 gallons of sweat, the hut was usable again.

Meanwhile, weather permitting, Johan and Oom Wilf have been replacing a new unit of the worn out engine of the old muskeg Bernadine and doing repairs to the two new muskies in a hastily-erected garage to the west of the base. We admire their courage and wish them luck. However, one cannot fail to be amused by Oom Wilf returning to the base, hurricane lamp in hand, like the traditional man from the lighthouse.

Interest and enthusiasm as to how various Springbok teams are faring on overseas tours is high. Recently Smitty installed a complete new earphone system in each room and this has greatly facilitated listening in to commentaries.

The huskies have wintered over admirably outside for the second year in succession. The good condition of the dogs is due to Wolfgang and Johnny who tend and feed them. Kiek, the young husky bitch born here in November last year, has grown into a beautiful animal and may well rival her mother, Fielies, as first lady of SANAЕ. Meanwhile Zac and Wolfgang have been making dog harnesses in preparation for runs with the dogs.

We congratulate Danie, Jan Dok and Wolfgang on celebrating their respective birthdays during the month. On each occasion we were served a full course dinner with delicious roast turkey. We cannot fail to admire the high standard set by cooks Pottie, Smittie and Derek on these occasions.

Recently Hennie and Pottie were seen climbing the met tower several times daily, austensibly freeing frozen instruments, but perhaps a glimpse of the nearing sun was the real reason. Sewes spends much of his leisure hours getting radiation instruments in tip-top condition. Danie, when not falling 30 feet down Zacs variometer hut hatch, is forever trying to rid his neutron monitors of mysterious unwanted pickup. Jan Dok is progressing admirably as gardener as we are all eyeing the rapidly swelling fruits of several tomato plants. Ray and Derek, when not causing electronic interference on each others apparatus, are mostly to be seen discussing alternative solutions to bridge contracts.

SANAЕ, 24th August, 1965:

If the transition between Antarctic winter and true summer is called spring, then spring has come to SANAЕ. The warmer sunny weather has given all of us a new burst of energy. This goes for the huskies, too, especially after some light practice sledge runs with Pottie and Zac. However, the lowest temperature of the year so far was recently recorded, viz. minus 50 degrees C. The major tasks which now face us are digging out stores and replenishing the domestic diesoline supply. With the weather behaving itself everybody's prize possession here at present is spade or shovel.

Wolfgang and Derek spent the past month at the substation doing an extensive programme with the gravimeter to determine the effects of the tides on the floating ice shelf on which both SANAЕ and the substation are situated. They report that the results so far obtained are very encouraging. Surveyor Johnny is now an extremely busy chap after the winter hibernation. Besides nightly star fixes he has been testing the tellurometers for a forthcoming survey between Dassiekop and SANAЕ. Dries and Jan

Dok have been assisting him in this respect and also with the extention of the ice strain network. On Sundays Ray accompanies Johnny to the network while Smitty takes over the radio skeds.

Various field parties will soon leave from SANAE. Johan, Zac, Johnny and Dries are to leave first good weather in September for the mountains. Magnetic and survey work will be done as well as depot laying and route marking for the geological party which is to leave in October on return of the first field party. Meanwhile Jan Dok is busy on the unenviable job of packing food supplies for both parties. Heavy photographic activity has again been in evidence throughout the month. Here Wilf, Sews and Hennie were mostly active. All developed most ruthless techniques for catching one unawares. Danie seems to be very busy on neutron monitor results these days.

Marion, 26th July, 1965:

Compared to June there has been a remarkable change in the weather during July. It has been much more windy. The maximum hourly wind was 34 knots from the southwest, with a maximum gust of 55 knots. However all upper air soundings were done. The maximum pressure recorded was 1032.5 mbs, with a minimum of 979.6 mbs. Snow occurred on 10 days. Maximum temperature was 12.9 degrees Celsius and the lowest minimum was 1.2 degrees. Since we have been here for 4 months we are already looking forward to seeing ships, but somehow only Prince Edward Island looms up through the mist on the horizon.

Marion, 12e Augustus 1965:

Hier op Marion gaan dit nog voor die wind, alhoewel ons kort-kort aan 'n droogte onderworpe raak. Die droogte hier word egter nie veroorsaak deur 'n tekort aan water nie maar die ou fisiese eienskappe van water as dit met koue gepaard gaan lewer tog ook probleme. Ons vind dat dit maar 'n hopeloze taak is om 'n kraan oop te draai as alles gevries is.

Nou het Dirk Jooste ook so 'n groot belangstelling gekry in die hoeveelheid eiers wat hy elke dag by die hoenderhok kan gaan haal dat hy die getal elke dag teenoor die datum op sy almanak inskryf. Party dae egter is die resultate maar powerig en om sy entoesiasme nie te demp nie het ons besluit om maar so af-en-toe 'n paar eiers terug in die neste te gaan plaas. Dit verrig nogal wonderlike want kort-kort kom spog hy met die goeie opbrings van sy plasie.

Brian en Eddy gaan ook gereeld nog op kort ekspedisies, maar dit lyk vir ons asof die mense so 'n bietjie koud kry in die veld, veral as ons die moeë gesigte sien by hul terugkeer. Manie gesels weer ook so lekker oor amateurradio deesdae dat ons hom maar selde sien. Hy beweer dat dit vir hom lekker is om so 'n bietjie te gesels. Ek reken dat ons miskien nie genoeg nuus het om hom besig te hou nie.

Marion, 25th August, 1965:

August will be well remembered here as the month of thunderstorms. No less than 3 occurred during the month. On the 13th, 18th and 19th we were surprised to have the area subjected to the type of weather generally experienced at Pretoria. Highest maximum recorded this month was 11 degrees Celsius and the lowest minimum was minus 5.5 degrees. The Gentoo chicks already hatched are beginning to put on weight at remarkable rate. Meanwhile the greater Antarctic Petrels are already nesting.

Marion, 23e September, 1965:

Wees nogmaals gegroet hier vanaf Marion waar die moraal weer nou so 'n skoppie gekry het want ons is ook nou uiteindelik op die afdraende pad. Ja, ses maande is nou verstreke en van nou af aan word die maande ook mos afgetel. Die belangrike dag is natuurlik in volle swang gevier en ons reken dat as die Beatles die MBE kan kry met 'n geskreue in lang hare, dan voldoen Manie ook aan die vereistes van so 'n toekekening, want met sy bos hare en deurmekaar baard kan hy lekker tokkel op sy gesnaarde gevarte terwyl die oorspronklike liedjie wat hy sing self die pikkewyne laat padgee. Andries weer het sulke mooi ontwikkelde sterk hande wat maar altyd 'n kraan vir ewig wil so verseel dat ons ander arme ouens maar elkeen 'n knyptang moet saamdra. Fred (een van ons vrouehaters) het na ses maande ook blybaar eensaam begin voel en dit lyk nogal asof hy van plan verander want so kort-kort wil hy weet of iemand dan nie weet wat van sy misplaaste briefie van die aster in Pretoria geword het nie. Intussen word die strande gedurig aangevul deur allerhande soorte lewe. Ons het al selfs die eerste klein seecolifante gesien. Brian en Eddie gaan kort-kort uit op ekspedisies maar die arme mense tref dit altyd so ongelukkig. Wanneer hulle uitkamp is dit slegte weer en wanneer hulle terugkeer is dit mooiweer terwyl hulle dit graag net andersom wil hè.

Gough, 31e Julie 1965:

Ons beleef op die oomblik weer een van daardie kenmerkende storms op Gough. Diegene wat reeds hier was ken daardie val van die barograaf gepaard met sterk winde en reën maar te goed. Met ons huishouding vorder dit baie goed. Ons simpatiseer met Marion met hulle pannekek en brood maar ons kan ook nie eintlik self spog met jellie nie—dit versieg om te stol—of kastrolle wat pikswart brand nie. Ons broodpogings is die laaste tyd honderd persent, danksy Jannie wat besig is om 'n fyn studie daarvan te maak.

Ons het onlangs 'n geweldige groot besoeker gehad. Hy was ongeveer veertig tot vyftig voet lank en het seker 'n hele paar ton gewee. Die gevante het soos 'n duikboot ons kus op en af ge-patroleer. Een van ons lede het byna sy jaar se voorraad bier verloor omdat hy nie wou glo dat dit 'n walvis was nie.

Ons het vanaf die 14e tot die 18e Junie 'n magnetiese storm waargeneem en ongeveer die 8e Julie was daar weer besondere magnetiese steurings. Ons luggloedmeter werk ook baie goed, maar gedurende bewoltheid ry die program in die wiele.

Hier is een outjie wat gedurig van gedaante verwissel. Eers het hy sy kop so blink soos 'n volstruiseierdop geskeer en toe die opgewondenheid daaroor oor was skeer hy so ongemerk sy baard ook af. Oor haarmodes op die eiland kan 'n mens seker 'n boek skryf, dus sal ons liewers nie begin nie.

Gough, 7e September 1965:

Met die koms van lente het die atmosfeer op die eiland skielik verander. Oral is albatrosse swart en wit besig om nes te skop. Pikkewyne het ook skielik verskyn en elke beskikbare strandjie beset. Die temperatuur het merkbaar gestyg en die son het baie meer deur die wolke gebreek as voorheen. Die albatrosse wat kom broei verksaf buitengewone geleenthede vir ons fotograwe. Die Molly Hawk is geweldig fotogenies en is seker die mees gefotografeerde voëlsort op die eiland.

Daar heers op die oomblik 'n opgewonde afwagting onder die lede op die koms van die Tristania. Dit sal die eerste lewendie kontak met die buitewêreld wees vandat ons hier aangekom het. Die belangrikste egter is die pakkies en brieven van die huis.

Die huidige aflos het tot dusver een groot visterman opgelewer, letterlik en figuurlik. Nico het een middag vir 'n verrassing gesorg deur hier aan te kom met 'n 10 pond snoek en 'n 16 pond blouvis. Dit was die eerste blouvis wat tot dusver gevang is en het weer die entoesiasme vir visvang 'n groot stoot gegee.

OBITUARY

DR. J. H. HARVEY PIRIE

Dr. J. H. Harvey Pirie, veteran of Antarctic exploration and Honorary Member of the S.A. Antarctic Association, died in Johannesburg on 27th September, 1965.

Dr. Pirie was born in Aberdeenshire, Scotland, in 1878. He was educated at Robert Gordon's College, Aberdeen, and graduated in Science and Medicine at Edinburgh University. Soon after graduating he joined Bruce's Scottish National Antarctic Expedition (1903/04) as Medical Officer and Geologist. The expedition ship *Scotia* was fitted out primarily for oceanographical work in the Weddell Sea, but Dr. Pirie used the 8 month period during which the ship was frozen in at the head of Scotia Bay to survey Laurie Island and do geological fieldwork.

On his return to Edinburgh he started private medical practice and also obtained various part-time appointments in pathology and bacteriology. In 1913 he became pathologist to the East African Government and from 1914 to 1917 he was on active service during the first World War. At the end of the War he came to South Africa to join the staff of the South African Institute for Medical Research, where he worked until his retirement in 1941. During the whole course of World War II he was President of the South African Medical Association and South African representative of the International Red Cross.

Dr. Pirie was a distinguished philatelist, having been honorary editor of the *South African Philatelist* for many years, President of the Philatelic Society of Johannesburg, as well as being elected to the Rolls of Honour of the Philatelic Federation of Southern Africa and the Philatelic Congress of Great Britain.

It is remarkable that our Association lost two of its three honorary members in a period of just over one year. (Prof. R. W. James died on 7th July, 1964.)